08/02/2019

# Хришћанске врлине и борилачке вештине

За координаторе тог програма постављени су протопрезвитер-ставрофор Војислав Билбија, парох ротердамски, и презвитер др Оливер Суботић, уредник Православног мисионара. Једна од активности Програма јесте сарадња са борилачким клубовима и предавања на теме које су од духовног значаја за вежбаче борилачких вештина. До сада је одржано неколико таквих предавања у Београду, а успостављена је сарадња са више борилачких клубова.

На позив мајора полиције, карате мајстора и инструктора Ненада Миловића (6. дан), у четвртак 7. фебруара ове године у просторијама карате клуба „Феникс Кан“ предавање на тему „Хришћанске врлине и борилачке вештине“ одржао је презвитер Оливер Суботић. Међу присутнима слушаоцима били су, поред чланова и пријатеља клуба, и инструктори борилачких вештина из других клубова: карате мајстор Душан Јанковић (8. дан), аикидо мајстор Драган Станковић (5. дан), аикидо мајстор Драган Миленковић (4. дан), као и наша репрезентативка у теквондоу Александра Радмиловић.

Предавач је у уводном делу предавања укратко испричао своје некадашње искуство у борилачким вештинама и духовно трагање које је потом уследило. Објаснио је потом основне правце рада синодског Програма духовног вођења тренера борилачких вештина: теоријски и практичан рад на томе да се медитативне технике Далеког истока, које су веома присутне на овим

просторима, замене исихастичком молитвеном праксом Православне Цркве, потом искорењивање специфичних страсти које се обично јављају код вежбача борилачких система и уз то упоредни рад на стицању хришћанских врлина. Нагласио је искуство о. Војислава Билбије и његов пионирски подухват на овом пољу. Посебно је истакао једноставно правило о. Воје: да сваки хришћанин који вежба борилачке системе, себе испита да ли је спреман да после добијеног шамара окрене други образ, по јеванђељској максими.

Током предавања је објашњено шта су то страсти, затим како се страсти гнева, агресије, сујете и гордости појављују код вежбача и на који начин се оне искорењују. Објашњено је и које су то врлине које би вежбачи борилачких вештина посебно требало да стичу: смиреноумље, храброст, пожртвованост, чојство, праведност, мудрост. О. Оливер је рекао да је љубав врхунац врлина, али да је она финални плод очишћења од страсти. Посебно је нагласио да су смирење и мудрост врлине које вежбачи треба да се потруде да стекну, и рекао да је највећи борилачки мајстор онај који смирењем и мудрошћу успе да избегне физички конфликт, када год је то могуће.

На крају предавања, презвитер Оливер Суботић је истакао лик Светог деспота Стефана Лазаревића, човека који је у своје време био највећи витез Европе и имао изузетне борилачке способности, а који је уз све то успео да искорени страсти, стекне све наведене врлине, и на крају да се посвети. Предложио је да сваки српски борилачки клуб у своју салу постави икону Светог Стефана Високог као подстицајан пример споја хришћанских врлина и борилачких вештина за све вежбаче и тренере.

После главног предавања, реч је узео г. Илија Животић, председник Интернационалне полицијске организације за Србију и стручњак за безбедност и сектна деловања. Он је одржао краће излагање на тему савремених сектних деловања. Нагласак је ставио на корпоративне видове секташког деловања који су усмерени, пре свега, против породице. Животић је здушно подржао рад православног свештенства са младима и активности попут Програма духовног вођења тренера борилачких вештина. Према његовом мишљењу, таквих активности на терену наша Црква мора имати далеко више. Животић је, међутим, истакао да се његов приступ борби против секти разликује од оног који има Црква, иако није у супротности. У закључку је нагласио потребу заштите породице у српском друштву, јер је она угрожена неолибералним вредностима које праве секташки менталитет своје врсте, и апеловао на заједничку акцију у том погледу.

После дискусије, завршну реч је дао презвитер Оливер Суботић, који се осврнуо на излагање господина Животића у погледу теме секти и поменуо пример проте Лазара Милина и његовог искуства. Осврнувши се на разлике у

кцији, већ народ, а